

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 13. Quid illi molesti estis. v. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

scilicet: vbi charitas in proximum si magistro & Domino charitatem adhibitam, inuides? vbi lex? vbi propheta? de diligendo proximo sicut seipsum Erras, erras cum socijs tuis beneficium gratiam meretur, non contemptum, non fremitum,

Domine Deus, ipsa misericordia, & bonitas, qui cunctarum tuarum creaturarum intueris cor & actus iudicas, præsta gratiam mihi vt cuncta bene facta etiam aliorum ordinum, status, sexus & Nationis cuiusuis, atque ætatis, lubens videam, suadeam, approbem, & foueam pro gloria tua, & salute animarum suscepta.

§. 12. *Iesus autem dixit, finite eam. v. 6.*

Videns Iesus iniuriam fieri bene facienti suæ personæ, cum modestè increpans discipulos defendit eam, dicens: *finite eam*, quasi diceret: nolite eam vexare, molestare, turbare & inquietare propter me, aut opus bonum quod operata est in me, animo enim in me, pio, sancto, feruenti & grato id fecit, quod fecit, finite ergo eam in suo bono proposito nec auertite, qui perfectiores esse debetis, & semper bonum laudare, & procurare ex mea doctrina debetis, vt mei discipuli, quos ego à mundo elegi vt fructum plus afferatis, non autem minuatis, fructum boni operis: Ita Christus. D.N.

Ecce autem, mi Homo, quam modestè increpat discipulos! quam humaniter defendit bene facientem? quam etiam ipsa mulier bene operata & culpata tacet, pro nostra doctrina, vt in omnibus exhibeamus nos sicut Dei ministros in multa patientia, in doctrina, in increpationibus: O pia mulier, Dei famula eximia, quam tu fers patienter obmurmurationes! non respondes quidquam! non arguis Iudam! quod non patiatur honorari dominum suum, sed memor delictorum suorum vel amoris sui in Dominum sustinet & solum intendit quid Magistro ipsi placeat. O quot hodie fœminæ vel subditæ viris, vel deuotæ Deo non sustinent se increpari, non dico in bono, sed nec in manifestè malo! quam acerbè & irreconciliabili modo se vindicant! etiam viri! Bone Iesu fac oro vt in omni contradictione, simili ratione me, vt illa sancta mulier, geram! totum tuæ voluntati diuinæ commendans, quidquid mali contra me agatur vel murmuratur.

§. 13. *Quid illi molesti estis, v. 6.*

Cum ad modestam illam increpationem, non cessaret Iudas cum suis molestare vltra Mulierem: vltra etiam reprehendere eos debuit gratissimus Magister. Ait igitur illis quid illi molesti estis? signis, verbis, factis.
mulierii

mulieri innocenti, humilianti se coram me & vobis, vel benefaciendo mihi, vel pœnitentiam agendo sibi, & satisfaciendo, vos qui omnes illas virtutes non solum imitari & sed laudare deberetis ex mea quidem doctrina & exemplo, desinite ergo eam molestare ultra.

O Mitissime Iesu quot hodie homines sunt Christiani, qui ad fores suas prætereuntem calumniantur! quot sunt qui bene agentes in Ecclesia calumniantur! plebs suos mag. stratus, & principes: vnus ordo, alterum, vnus Religiosus alterum mordet, figulus figulo inuidet, garrit, loquitur iniquitatem magis quam æquitatem, diligit verba præcipitationis lingua dolosa! Vtinam etiam esset qui eos moneret, tu tuum murmuratorem suauiter monuisti: Da gratiam vt etiam sic cum proximo agam, si forte male agat, vel me offendat, omnem illi misericordiam impendam, vt conuerti possit, non autem vt torqueatur & in animo suo odio inardescat.

§. 14. *Bonum opus operata est in me. v. 6.*

Dolebat discipulus adhuc de effuso illo pretioso in Christi capite balsamo magno pretio diuendendo, ideo Christus addit causam, vt illius & similibus animos quieti reddat, dicens: *Bonum opus operata est in me*, non solum quod tam pretiosum vnguentum in mei gratiam fieri curarit, emiserit, & effuderit tam largiter, & cum summo amoris affectu in caput meum, sed etiam ideo quod non territa diris Iudæ execrationibus, nihil moram aliorum discipulorum vel irrisionibus vel murmuratationibus perstiterit plena fide in me solum contenta quod boni consuleret ego ipsius ministerium mysterij plenum.

Et la fides & fide animata anima mea exurge: modo Deo placeas, charitas modum non habet, largiter effundamus quidquid optimum habemus in Christum, non attendendo quid expendamus. Sed cui & pro quo impendam? orna Ecclesias, allice per munera catechumenos, effunde necessaria & libellos oraturis. Cum hoc agis pretiosum effundis vnguentum quo vngi debet & vult Christus. Fides est non quæcunque sed per bona opera monstrata, qua vngitur Iesus, ex corde puro, sincero, permixta charitate, sic erit nardus spicatus pretiosus & pisticus quod ages, & fiet odor boni exempli in tota domo, quæ est ecclesia Christi. sic odorem dedit S. Benedictus, S. Bernardus S. Franciscus, Dominicus, Philippus Neri, Ignatius, Clara, Theresia & innumerabiles in hac domo, qui hodieque perferunt, contra factorem Martini Lutheri, Caluini & similibus apostatarum.

§. 15. *Semper enim pauperes habebitis vobiscum. v. 7.*

Pauperes vel spiritu & animo, vel corpore & diuitijs, imo inopes